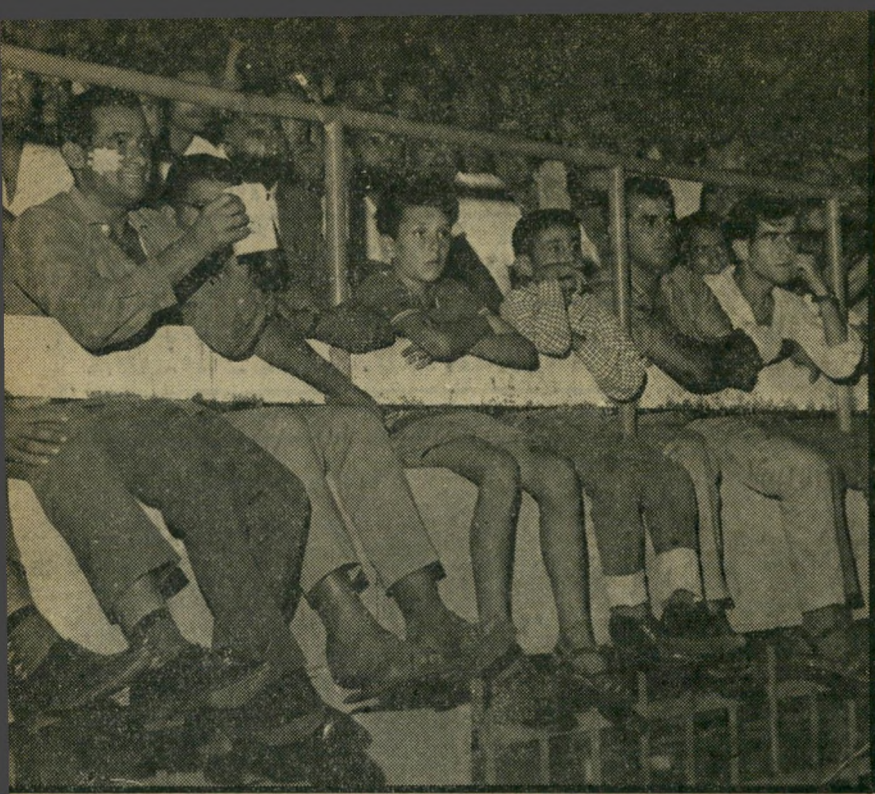
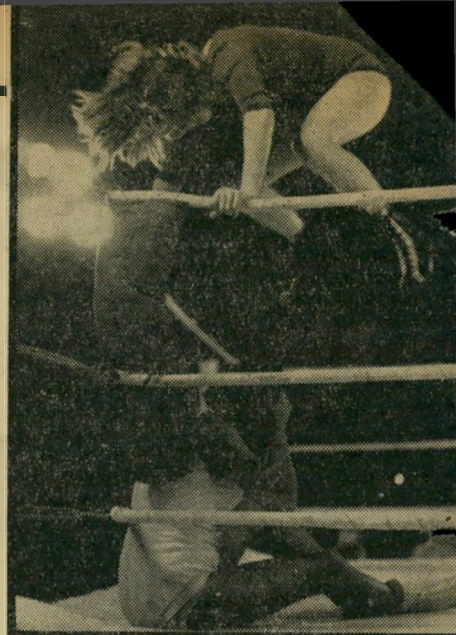

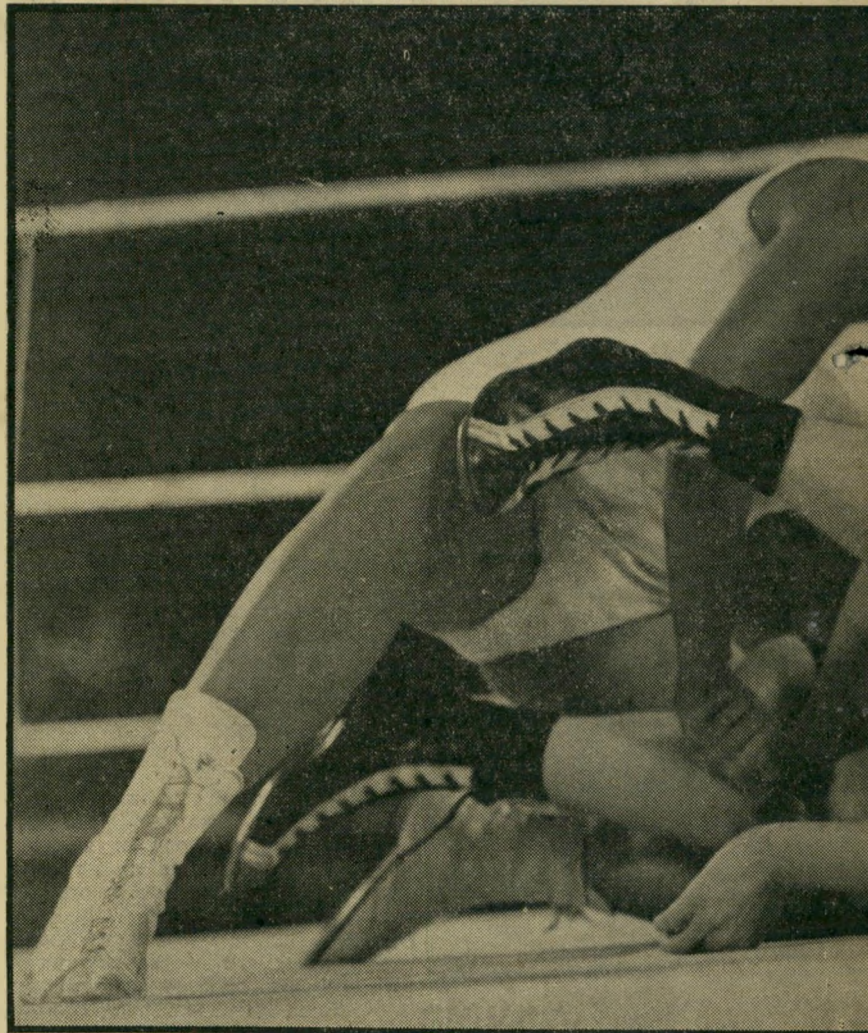
ושבר

רת לא היה נשאר מי שיאבק בהיאבקות. בהיאבקות עצמה, כמה דקות לפני המאבק הרציני בין השתיים, היתה האווירה הרבה יותר נעימה. ג'ורג'יה, ה' כושיה הרעה, היתה לבושה בסרנינג לבן, ודניאל, הבלונדיה הטובה, היתה לבושה בסרנינג ירוק.

הכושיה הרעה נשכה את הבלונדיה ה' טובה בישבן שלה, בעטה לה בציפורניים, רמסה לה את הרגליים, הוציאה לה שני רות מהראש, ומכית השחי גם, והכניסה

שית לי? צרחה הבלונדיית

עצמה, הודתה שזו גם הסיבה שהיאבקות הנשים היא לא היאבקות אמיתית, אלא יותר הצגת קברט. "הן עושות דברים אסורים, בדרך כלל, בהיאבקות המקובלת, אבל איש לא שם לב לזה אצלן. שמים לב לדברים אחרים."

לה מכות איומות בכל מיני מקומות לא הגונים.

דניאל קיבלה את הכל בהנאה, ועשתה בכוונה גדולה ובהתלהבות רבה פרצופים של כאב. הקהל שנא את ג'ורג'יה הרעה וצעק לה: "ג'ורג'יה לכי הביתה! הילד שלך בוכה!" וגם: "למה לא רואים דם? איפה הדם?"

ברגע מסויים התבלבלה ג'ורג'יה, והפ' ליקה לדניאל כמה מכות אמיתיות, ובעד זה היא קיבלה את העונש שלה, בחדר ההלבשה.

ג'ורג'יה בראון, היא בת 21, ונשואה לי צרפתי שגם הוא עסוק בענייני היאבקות. "אני טיפוס עצבני" היא מספרת על עצמה. "מה שאני עושה זה לא סאדיום. זה מין היסטוריה."

"תמיד קיבלתי מכות מאבי, ופעם, כש הייתי בת ארבע-עשרה, וביליתי חופשה בסאן-טרופה, ניסה מישהו לאנוס אותי.

..להתפשט! להתפשט!"

למרות שהקהל מבין שהיאבקות מבויימת, הוא לוקח אותה ברצינות, ומשתתף בתחרות בצורה אקטיבית, בקריאות עידוד, ולפעמים אפילו באגרופיו וידייו.

אבל אני התנפלתי עליו, סרטתי אותו, ו' ברחתי. מאז החלטתי להקדיש את חיי לי היאבקות."

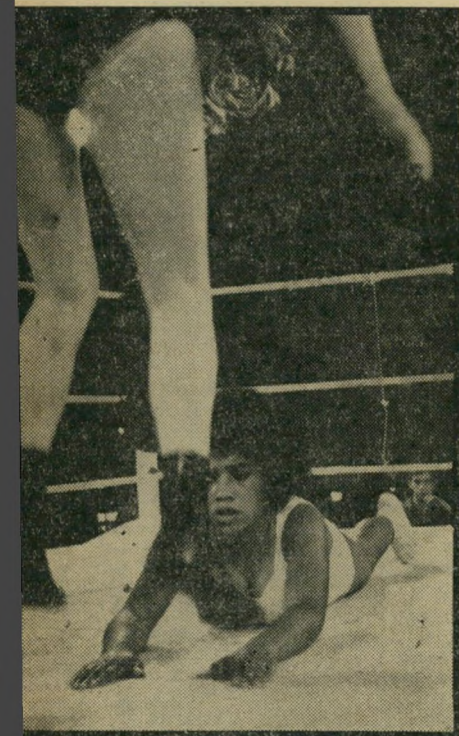
בהתחלה היא עסקה בגידול, ומוזה היא עברה להיאבקות חופשית. היום היא מר' וויחה הרבה כסף, חיה כמו כוכבת גדולה, ולא מצטערת על אותו אונס שלא התבצע. זה דווקא בא בזמן.

★ ★ זה מקצוע מכובד

סיפור חייה של הבלונדיית, דניאל הוא שונה: "אני הלכתי לקרקס, כשהייתי בת 16, היא מספרת. "הייתה שם אשה יפנית, אלופת הקרקס. היא זרקה לקהל

..תני לה!" לצד אמנים, סופרים, ושחקנים, מתבוננים בהיאבקות גם פועלים, ופקידים, נערי-בית, ונערי-רחוב, וכולם יחד מתלהבים ומתרגשים.

על הידיים

מה שעניינים רגילות לא תמיד רואות, ה' מצלמה תופסת בבהירות. הכושיה מניחה ידה על הרצפה, כדי שהבלונדיית תדרוך עליה.

כפפה. ואמרה שמי שיתפוס את הכפפה ייאבק איתה. אני תפסתי את הכפפה ו' נאבקתי איתה, וניצחתי אותה. מאז הח' לסתי ללמוד היאבקות. גם לה יש בעל העוסק בהיאבקות, וגם היא לא מצטערת על זה שנכנסה למקצוע. "זה מקצוע מכור בד", היא מסבירה, "ומעניין. מסתובבים בכל העולם, והקהל מאוד אוהב את ה' הופעות שלנו.

"בגלל הרמה הגבוהה של ההופעות." היא מסבירה למי שלא מבין.